

TRÍCH LỤC THÁNH GIÁO

Lẽ thật cho loài người

Thánh thất Bàu Sen, Ngọ thời,
17-11 Kỷ Dậu (25-12-1969)

PHAO-LÔ THÁNH TỬ. Ta chào chư liệt vị đấng đấng đàn trung.
Ta đến trước báo tin có Thánh Chúa lai cơ, vậy chư liệt vị thành
tâm nghinh tiếp. Ta xuất ngoại hộ đàn. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

JÉSUS THÁNH CHÚA. Ta chào mừng chư Hướng đạo Tam Kỳ
Phổ Độ.

THI

*Jésus Thánh Chúa đã từ lâu,
Rửa tội hơn sanh đổ máu đào,
Dựng thế bằng lời thương tất cả,
Ngàn xưa cho đến những ngàn sau.*

Ta vâng lệnh Cha Ta đến trần gian trong mùa đông giá lạnh,
giữa sự ấm áp của vàng thái dương lồng vào. Miễn phép toàn thể
an tọa, Ta để lời nhắn gửi:

Hỡi những sứ đồ của Tam Kỳ Phổ Độ!

Hỡi những chiên ngoan của cuộc diện sau cùng!

Hỡi những Thiên mạng tiên tri và cứu rỗi!

Tất cả từ bé nhút cho đến vĩ đại nhút hãy đồng nghe Ta:

Từ giờ này cho tới ngàn giờ sau nữa, tiếng kêu nơi đồng vắng
vẫn mãi vang lên. Ai có tai hãy lắng nghe. Ai có tim hãy rung

động. Ai có khối óc hãy suy tư. Ai có đôi tay dịu dàng hãy cứng mạnh vươn lên để xây dựng.

Hỡi những ánh mắt chói lòa trước ánh sáng thế nhân! Còn gì nữa! Hãy nhắm mắt lại để khỏi mù đi bằng ánh lửa của tham vọng đấu tranh! Hãy quay lưng lại vì trước mặt chúng nhân là lâu đài của đao phủ thủ, là hố huyết của nghĩa trang. Chần chừ gì nữa! Chư hiền hãy tạo cho mình một tư thế vững chắc để tinh thần và thể chất an định uy hùng. Hãy hét to lên tiếng vọng tâm linh! Hãy thắp ngọn đuốc dẫn đường bao kẻ lang thang bơ vơ khao khát!

Ta gửi lời này cho tất cả nhân sinh trên cuộc đời đang có, từ dân tộc nghèo đói dốt nát mù mịt nhứt tới bầu trời đầy ánh sáng văn minh tiến bộ. Hãy rao lên tiếng nói của mục đồng giữa độ chiều tà đang chực chờ rủ bóng.

Chư hiền hãy thế Ta thi hành ước vọng ấy. Bất cứ ước vọng nào cũng đều vô ích nếu nó không đạt được mục tiêu cứu rỗi cho Nhơn loại.

Nhìn hiện trạng của cuộc đời. Một hình ảnh đáng buồn đang xảy ra càng ngày càng rối rắm khiến xã hội con người càng đông đúc sự phức tạp, sự mâu thuẫn về cuộc sống tinh thần lẫn cuộc sống thể chất. Con người chính danh với sứ mạng con người chắc không khỏi lo âu thật nhiều.

Ta muốn ở chư hiền ý thức thật sự như vậy. Có ý thức thật sự như vậy thì sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ mà chư hiền là tiêu biểu mới đạt được sự nghiệp to tát, nhứt là việc góp tay xây dựng nền tảng và cơ cấu xã hội, một xã hội tốt hơn xã hội hiện tại.

Con người vô tình hoặc cố tâm đánh giá giá trị tinh thần bằng khả năng vật chất. Sự phá giá tinh thần đang tràn ngập ở

mọi chiều hướng, mọi tư duy. Người tôn giáo thật sự không khỏi chau mày cho cuộc đời tối tăm sắp đến.

Cái an lạc và thanh bình không tự do nơi nào đem đến, chỉ có bản thân cùng tâm linh mỗi cá nhân gầy dựng khi khai triển đúng mức. Trong khi tâm thần con người đang hồi băng hoại thì biến cố vật chất càng mạnh mẽ thêm. Sự chia rẽ là một căn bệnh nan y khó mà tìm được thần y hàn gắn lại. Chỉ có phương pháp của Cha Ta ban cho: thương yêu siêu việt mới đủ điều kiện giải thoát con người ra khỏi chứng bệnh hiểm nghèo đó. Chia rẽ phân cách là kết quả của lòng ngã chấp mà tự bao giờ cho đến bây giờ, nền giáo dục đời cũng như tôn giáo đã lợi dụng triệt để nhồi nắn con người trở thành công cụ. Cái thiên lệch của giáo dục đóng khung, cái thôi miên lợi dụng theo thời gian tạo một sợi dây vô hình buộc con người trong bối cảnh của cuộc đời và bối cảnh tôn giáo. Hưởng thụ nền giáo dục ấy là hậu quả của sự kiện phân tranh.

Ngày nay khi con người thốt lên một tư tưởng, một ý định, cứ cho rằng đó là một tự do, tự quyết, nhưng thực tế cái màn nô lệ còn phủ trùm nền giáo dục được hấp thụ trên con người mà chủ thể không hay không biết. Không biết, đâu phải là không có.

Ngày xưa, khi Ta truyền đạo, tiếng thương yêu nêu lên với tính cách khai phóng bao la. Trái lại, ngày nay các con chiên kể tục làm sáng danh sự thương yêu đã tự tạo một điều kiện khả hữu, đặt lên ngai vàng thương yêu với những màu sắc vàng son phù phiếm. Đó là những gì Ta muốn nói trong mùa Giáng Sinh năm nay.

Ta muốn bảo, thương yêu là cái gì thuần khiết, du lưu trong mọi thời, không, trong mọi sự kiện, chớ không phải tôn ngời

thương yêu lên Thần Thánh cách biệt con người và vạn loại.

Quả thật, Ta không bảo chur hiền hằng ngày báỉ lạy sự thương yêu mà không thực hành thương yêu.

Khi Ta giáng sinh, chỉ một tiếng kêu nơi đồng vắng, ngày nay có biết bao tiếng kêu nơi đồng vắng hiện vang. Ai điếc cũng cố lắng nghe. Ai mù cũng cố nhìn thấy. Búa rìu của kẻ sử dụng sẽ trả về cho người sử dụng. Chiến tranh sẽ chấm dứt để quay về với nguồn cội chiến tranh.

Dòng nước đang dâng lên, hàng vạn con nước hãy dâng theo sau. Những gì là sâu bọ rác bần gồm ghiếc chờ đợi tới phiên. Sự tinh sạch sắp đến.

Hỡi dân tộc được chọn! Ta không cần nói nhiều. Sứ đồ kỳ cuối cùng sẽ gặp nhiều khó khăn hơn, vất vả hơn, nhưng cũng vinh quang hơn trong ánh sáng của Đấng Cha lành.

THI

*Vinh quang thay chiêm lành cỏ dại,
Hạnh phúc thay con cái Chúa Cha,
Muôn vì sao chói sáng lò,
Kinh thành, đồng nội sơn hà nhô lên.
Miền Tây Thái một tên một tuổi,
Đất Á Nam cũng ruổi cũng giông,
Máu tim tuy đỏ mà trong,
Rửa tiêu tội lỗi của lòng dục tham.
Đời vì Ta chuộng ham hạnh Thánh,
Ta vì đời xa lánh ma vương,
Nhơn danh cứu Chúa tình thương,
Nhuộm loang nơi chốn pháp trường bội vong.
Nụ cười ấy cũng không xoa được,*

*Giọt máu này tắm ướt trần gian,
Kêu người thức tỉnh mau toan,
Biết đâu địa ngục thiên đàng mà theo.
Cùng thứ giống đem gieo nhiều chỗ,
Khác cõi bờ tiên tổ mỗi nơi,
Có chi phải chịu rã rời,
Có chi dị biệt, mỗi thời mỗi danh.
Ai hằng nói công bằng bác ái,
Ai rao truyền quảng đại ưu sanh,
Phải chăng sứ mạng trung thành,
Biết tin biết sợ phép lành của Ta.
Ai tiền kiếp Giu-đa khoác áo,
Ai Pie-rơ chối đạo quên mình,
Mong gì thị hiện Thánh linh,
Mong gì ân phước hiển vinh đời đời.
Chi hơn tin kính Cha Trời,
Hạ nguơn vận thế ấy thời phục nguyên.*

Toàn thể thế giới đồng đón rước Ta trong ngày Giáng Sinh, Ta rất lấy làm cảm kích tấm lòng ngưỡng mộ ấy, song Ta khuyên tất cả nhơn loài nên vì Ta, vì sự tưởng nhớ đến Ta mà nên nghe lời Cha Ta, Đức Jéovah hay Cao Đài Thượng Đế đã truyền dạy từ muôn thuở đến bây giờ, bởi có Ngài là Chủ Tế lễ thật. Ta thừa lệnh Ngài tuyên bố lễ thật cho loài người tiếp lấy trên sự sống của cuộc đời, đó là Ta gần gũi chư hiền nhơn loại mãi mãi, lựa là phải đón rước mỗi năm một lần.

Hỡi tất cả! (...) Ta ban ơn lành khắp mọi nơi, mọi người hiện diện. Thăng.